

[Statsministeren.]

som har Sagen under sig, om den Udvej, som her er foreslaaet, og eventuelt gøre Forsøget. Hvis det da viste sig, at Blaavand Radio ikke magtede Opgaven, vilde det være tidsnok at slaa om. I hvert Fald kunde det da ikke være ringere end den nuværende Tilstand, hvor man hverken har det ene eller det andet. Jeg tror, som Sagen ligger, at der ikke kan blive megen politisk Fordel af den Behandling, som det ærede Medlem har givet Sagen, thi Venstres Velvillie har i hvert Fald været af en meget sej Beskaffenhed, og hos mig har der ikke været den mindste Uvillie, lige saa lidt som det Direktorat, under hvilket Fiskerisagerne sorteres, har gjort noget for at hindre Sagen, det har tværtimod været yderst interesseret i at faa en Løsning af denne Sag, og jeg venter altsaa stadig paa Fiskeriforeningens Svar paa den sidste Henvendelse.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har anmodet om, at Ministeriet skulde have Opmærksomheden henvendt paa nogle Forsøg og Planer, der i sin Tid har været fremsat om Aalefangst ved Lysspærring. Om dette skal jeg oplyse, at disse er paabegyndt saa langt tilbage som i Efteraaret 1904, idet Biologisk Station har gjort nogle Forsøg ved Kilenovre ved Struer. Disse Forsøg er gaaet ud paa at standse Blankaalens Træk ved saakaldt Lysspærring, og de har senere været fortsat og har naturligvis været afpasset efter de lokale Forhold. De er gjort i de følgende Aar — efter 1904 — i Fænø Sund, i Nissum Fjord i Nærheden af Thorsminde, i Limfjorden i Gennemløbsaabningen i Vejdæmningen fra Jegindø til Thyholm, ligesom der et Par Aar i Træk har været prøvet i Kalvebod Strand, og i de allersidste Aar har der været gjort Forsøg ved Kraftstationen i Tange, hvor man har søgt ved Lysspærring i Kanalerne foran Turbinen at standse Aalene dér og lede dem ned ad Fisketrappen. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at Resultatet af disse Forsøg har fangstmæssigt været saa ringe, at der ingen Steder har været fundet Anledning til at fortsætte dem. Det er en Selvfølge, at Fiskeridirektoratet følger, hvad der videre maatte blive foretaget af Forsøg i denne Henseende; men hidtil har der altsaa intet som helst opmuntrende været i, hvad der er udøvet.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har gjort nogle Bemærkninger om Skibet „Dan“'s Forlis og om Spørgsmaal, der knytter sig til denne Ulykke. Det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at overfor Spørgsmaalet om Søfartsulykker gaar det ikke an

at slaa sig til Ro med den Betragtning, som her og dér er kommet frem, at Danmark blandt alle Nationer staar med den laveste eller den næstlaveste Procentsats af Søulykker. Bestræbelserne maa stadig gaa ud paa at søge Sikkerheden forøget indenfor den Grænse, som af Nødvendighed sætter sig selv, idet vi til enhver Tid maa kunne hævde vor Plads blandt de Nationer, der henregner Søfarten blandt deres Hovederhverv. Ud fra dette Synspunkt om Nødvendigheden af baade at drive Skibsfart og af stadig at bidrage til at øge Sikkerheden, har man fra dansk Side med største Energi taget Del i Verdenskonferencen i London i April—Maj dette Aar, som netop drejede sig om Foranstaltninger til Forøgelse af Sikkerheden for Menneskeliv paa Søen. Resultaterne af denne Konference vil i nær Fremtid kunne ventes forelagt for den danske Rigsdag som Lovforslag, hvis Vedtagelse vil gøre det muligt for Danmark at ratificere den nye og vidtrækkende Konvention, som blev undertegnet i London den 31. Maj af befuldmægtigede fra alle de væsentligste Søfartslande. Paa tilsvarende Maade vil man endvidere sammen med Island, Norge, Sverige, Finland og Holland, med hvilke Lande Danmark paa traktatmæssig Basis har oprettet et nært Samarbejde paa disse Omraader, forberede sig til Deltagelse i en ny Konference om Skibes Dybgaaende og Lastelinie, hvilket jo, som man kan forstaa, ogsaa har Forbindelse med det Spørgsmaal, der i saa høj Grad har Berøring med „Dan“'s Forlis. Denne Konference ventes afholdt i London næste Aar og vil forhaabentlig resultere i ensartede Regler hele Verden over til yderligere Fremme af Sikkerheden paa Søen. Fra dansk Side vil man ved disse Forarbejder bl. a. netop have sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet om Sikringen af Skibenes Luger, et Spørgsmaal, der jo har været omtalt i Forbindelse med nogle af de sørgeligste Forlis af danske Lastdampere, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen ogsaa henledte Opmærksomheden paa.

Hvad angaar Forliset af Dampskibet „Dan“, finder jeg ikke, det vilde være rimeligt paa nærværende Tidspunkt at komme ind paa Enkeltheder derom, da Sagens Behandling endnu ikke er afsluttet i Sø- og Handelsretten, og da Søfartsministeriets Stilling til denne Sag maa være forbeholdt, indtil Søforhøret helt ud har klarlagt de faktiske Forhold ved Skibets Lastning, og de nærmere Omstændigheder ved Forliset, saa vidt det er muligt, kan være klaret.